

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125318984
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125318984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Palárikova 15, 811 04 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 140,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina
č. k. 2C/60/2025 - 70 zo dňa 24.10.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 140,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 % ročne zo sumy 140,- Eur od 30.04.2025 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a druhým výrokom žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Súd prvej inštancie uviedol, že spornou v konaní bola otázka nutnosti a účelnosti doby nájmu náhradného vozidla za obdobie od 15.03.2025 do 18.03.2025, t. j. za 4 dni. Okresný súd vo vzťahu k nároku žalobcu uplatneného u žalovaného v súlade s vystavenou faktúrou č. 250151 uviedol, že žalovaný nerozporoval jeho povinnosť nahradiť škodu, ktorá poškodenému vznikla titulom nájmu náhradného vozidla, rozporoval iba jej časť, ktorá nemala byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Okresný súd zdôraznil, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Poškodený je subjekt, ktorý nemá znášať následky poškodenia svojho motorového vozidla, s čím súvisí nemožnosť využívať svoje motorové vozidlo. Okresný súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Bolo nesporné, že k nehode došlo dňa 28.02.2025, pričom poškodený o možnosť disponovať s vozidlom prišiel až v čase, keď si toto vozidlo nechal opraviť v autoservise dňa 10.03.2025, ktorá skutočnosť vyplýva zo zákazkového listu (príjem zákazky: 10.03.2025, č. I. 7 rub spisu). Na odovzdanie motorového

vozidla k oprave nadväzovalo uzatvorenie nájomnej zmluvy na prenájom náhradného vozidla v ten istý deň, t. j. dňa 10.03.2025, čo vyplýva zo zmluvy o prenájme vozidla (č. I. 10 spisu). Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poisťnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným a túto skutočnosť žalovaný

v konaní ani nerozporoval. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo pri nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, ktorú nevyhnutnosť žalovaný nerozporoval. V konaní teda bola preukázaná existencia škodovej udalosti, škody a príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a škodou. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj žalovaný, ktorý v časti uhradil z povinného zmluvného poistenia škodcu škodu spôsobenú poškodenému vo forme preplatenia nákladov za nájom náhradného vozidla. Žalovaný však neuhradil poškodenému celú vzniknutú škodu, ale iba jej časť.

1.2. Okresný súd podotkol, že pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Okresný súd mal za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky nájmu podľa nájomnej zmluvy, zákazkového listu a faktúry spoločnosti Galimex. Okresný súd predovšetkým zdôraznil, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Naopak vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, dopravnou nehodou.

1.3. Súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnom prípade bolo preukázané, že žalovaný vystavil krycí list dňa 18.03.2025 (Oznámenie o poisťnom plnení na č. I. 9 spisu), na to nadväzovalo aj zotrvanie poškodeného motorového vozidla v autoservise. Z faktúry spoločnosti Galimex vyplýva, že bola vystavená dňa 14.03.2025, tzn. v tomto termíne malo byť poškodené motorové vozidlo opravené. K tomu súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by si autoservis ponechal motorové vozidlo aj po dobu, po ktorú nevykonával opravu, tzn. nad rámec nevyhnutný čas. Tvrdenie žalovaného o tom, že oprava poškodeného motorového vozidla mala byť uskutočnená za 5 dní (s prihliadnutím na čas na opravu vozidla, zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako vyplýva z Oznámenia na č. I. 13 rub spisu), nevyplýva zo žiadnych predložených dôkazov, jedná sa iba o nepodložené skutkové tvrdenia žalovaného. Z uvedeného dôvodu mal okresný súd za preukázanú nevyhnutnosť prenajatia nájomného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, ktorá bola vykonávaná na poškodenom motorovom vozidle a v súvislosti s ktorou bolo vozidlo odovzdané poškodenému až dňa 18.03.2025. Okresný súd ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania ďalej vyplývalo, že opravené motorové vozidlo bolo poškodenému vydané až dňa 18.03.2025, t. j. po vystavení krycieho listu zo strany žalovaného. K tomu okresný súd uviedol, že je toho názoru, že poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu. Vystavenie krycieho listu je v zaužívej praxi nevyhnutnosťou, bez ktorej opravené vozidlo servis neodovzdá. Až po vystavení krycieho listu a jeho doručení autoservisu mohol poškodený prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a na zabezpečenie svojich životných potrieb si prenajal náhradné vozidlo, aby vopred uhradil sumu pomerne vysokú za opravu vozidla, pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poisťným plnením, a potom následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Je všeobecne známou obchodnou praxou, že v prípade krytia plnenia poisťným plnením, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva krycí list. Krycí list sa používa pri poisťnej udalosti a tento vystavuje poisťovňa po poisťnej udalosti, aby autoservis mal istotu, že dostane svoje peniaze a môže bez zábran vydať vozidlo po oprave zákazníkovi. V konaní nie je sporné, že poškodený ukončil nájom náhradného vozidla v deň vystavenia krycieho listu, čo okresný súd považoval za bezodkladné ukončenie nájomnej zmluvy v nadväznosti na tú skutočnosť, že už poškodený nebol fakticky obmedzený vo využívaní svojho motorového vozidla.

1.4. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že nie je možné priznať nárok vyplývajúci z prenájmu náhradného vozidla po celú dobu trvania nájmu, okresný súd zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané prerušenie príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného. Uviedol, že v predmetnom prípade v konaní nebola preukázaná žiadna iná „škodová udalosť“, ktorú by bolo možné

príčítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu a následkom ktorej by mohol prerušenie pôvodnej príčinnej súvislosti. Žalovaný nenavrhoval pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou. V konaní teda nebolo preukázané žiadne vybočenie, ktoré by viedlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a nákladmi, ktoré vznikli v súvislosti s nájmom náhradného vozidla po dobu, kým bolo poškodené vozidlo v autoservise. V predmetnom prípade preukázateľne došlo k škode na majetku poškodeného, ktorý si bol nútená prenajať náhradné vozidlo, za ktorý prenájom zaplatil (vo forme zápočtu pohľadávok). Podstatná je v tomto prípade celá doba nájmu náhradného vozidla, ktorý nájom bol zabezpečený za dobu, po ktorú nemal k dispozícii (v dôsledku škodovej udalosti) svoje vlastné motorové vozidlo, pretože poškodený bol vylúčený z užívania svojho motorového vozidla po celú dobu, po ktorú mu vozidlo nebolo (nie jeho vinou) k dispozícii. Tento záver je odzrkadlením právneho záveru Ústavného súdu SR vyplývajúceho z Nálezu č. k. III. ÚS 602/2022-34, v ktorom bolo uzatvorené, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného.

1.5. Okresný súd konštatoval, že poškodený mal svoje motorové vozidlo k dispozícii až dňa 18.03.2025, a to i napriek tomu, že jeho motorové vozidlo malo byť už skôr opravené (14.03.2025). Ako súd už ustálil, je bežnou praxou, že opravené motorové vozidlo je vydané vlastníčkovi až po vystavení krycieho listu, ktorý slúži ako garancia zaplatenia za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne (žalovaného), keď cena opravy je likvidovaná zo strany poisťovateľa škodcu (žalovaného) formou vydania krycieho listu žalovaným. Konanie autoservisu pri nevydaní opraveného motorového vozidla preto zodpovedá v praxi ustálenému pravidlu o vydaní opraveného motorového vozidla buď po úhrade za opravu zo strany poškodeného, alt. doručením krycieho listu poisťovne ako záruky za zaplatenie za opravu. Takéto v praxi zaužívané konanie medzi autoservismi a poisťovňami nie je možné prenášať na ťarchu subjektu, ktorý bol nedobrovoľne nútený odovzdať svoje motorové vozidlo do servisu za účelom opravy a teda ktorý nedobrovoľne prišiel o možnosť svoje motorové vozidlo využívať. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 322/2025.

S poukazom na uvedené skutočnosti okresný súd bol toho názoru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu nájmomného v rozsahu celej preukázanej doby trvania nájmu, a to od 10.03.2025 do 18.03.2025.

1.6. K nevyhnutnosti nájmu okresný súd uviedol, že v tejto súvislosti žalovaný navrhoval v konaní dokazovanie vyžiadanim zoznamu motorových vozidiel evidovaných Políciou SR - Krajský dopravný inšpektorát Žilina“, v čase od 09.03.2025 do 19.03.2025 vo vlastníctve poškodeného A. a spol. s r. o. Žalobca v konaní nerozporoval žalovaným namietané vlastníctvo aj iných vozidiel poškodeným, ktorá skutočnosť vyplýva aj zo zmluvy o prenájme náhradného vozidla. S poukazom na tieto skutočnosti okresný súd nevykonával žalovaným navrhovaný dôkaz, ktorý by bol, vzhľadom na nespornosť skutkových tvrdení v konaní vykonaný nadbytočne. Zo Zmluvy o prenájme vozidla vyplýva, že iné vozidlo poškodeného využíva iný zamestnanec, pričom náhradné vozidlo je nutné zapožičať za účelom zabezpečenia chodu firmy. Je teda zrejmé, že poškodený nemal objektívnu možnosť využívať iné motorové vozidlo (ako náhradu za poškodené vozidlo). V konaní teda nebolo sporným, že poškodený vlastnil viacero motorových vozidiel, avšak z jeho vyjadrenia vyplývajúceho zo zmluvy o prenájme, o ktorého pravdivosti pochybnosť nenastala, vyplynulo, že náhradné motorové vozidlo potreboval práve za účelom nahradenia poškodeného motorového vozidla, ktoré pôvodne mal k dispozícii. Skutočnosť, že je poškodený vlastníkom viacerých motorových vozidiel, neznamena, že by na jeho strane nevyvstala potreba náhrady za jedno poškodené vozidlo (z mnohých). Práve naopak je nutné konštatovať, že využívanie poškodeného motorového vozidla poškodeným bolo preukázané s poukazom na jeho účasť na spôsobenej dopravnej nehode. Potom pokiaľ poškodený stratil možnosť využívať jedno (aj keď z viacerých) motorové vozidlo, je nutné vyhodnotiť nevyhnutnosť náhrady nájmomného vozidla za poškodené motorové vozidlo, ktoré stratil (nie svojou vinou), možnosť využívať. V tomto smere bola nevyhnutná náhrada za konkrétne poškodené motorové vozidlo. Okresný súd k tomu zároveň zdôraznil, že žalovaný v oznámení o poskytnutí poisťného plnenia uznal nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla, keď sám titulom prenájomného vozidla poskytol poisťné plnenie.

1.7. Okresný súd zdôraznil, že podľa jeho názoru nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu

škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na nájom osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, resp. v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo.

1.8. Okresný súd v závere konštatoval, že nezistil žiadny dôvod nepriznať žalobcovi ako právnemu nástupcovi poškodeného náklady nájmu v plnej fakturovanej výške, pokiaľ žalovaný namietal dobu trvania nájmu náhradného vozidla a výšku denného nájomného. Súd prvého stupňa posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo - až do doručenia krycieho listu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo. Okresný súd zároveň konštatoval, že podľa jeho názoru je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody spôsobenej dopravnou nehodou a nákladmi za prenájom vozidla v celom rozsahu, tzn. aj po dobu, kedy bolo poškodené vozidlo opravené, keď však predmetné vozidlo bolo právnemu predchodcovi žalobcu odovzdané až po vystavení krycieho listu zo strany žalovaného a to na základe vopred uskutočneného dojednania medzi autoservisom a žalovaným.

1.9. Okresný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že poškodený prenájomom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poisťnej udalosti, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Súd prvej inštancie mal za to, že nepochybné ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právemu nástupcovi podmieňované splnením ďalších podmienok, nevyplývajúcich zo zákona. Okresný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 a na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 38/2015 zo dňa 21.01.2015.

1.10. Okresný súd uzavrel, že žalobcovi prináleží náhrada nájomného za obdobie celý fakturovaných 9 dní. Žalobca vyfakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme a to faktúrou vo výške 315,- Eur bez DPH (na žalobcu bola postúpená celá suma 315,- Eur bez DPH). Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalovaným v sume 175,- Eur, je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 140,- Eur uplatnená dôvodne (fakturovaná suma: 315,- Eur - uhradená suma: 175,- Eur = priznaná suma: 140,- Eur) a toto právo bolo žalobcovi ako

subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

1.11. Okresný súd záverom uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t. j. od 30.04.2025, keď posledný deň, kedy mohol žalovaný žalobcovi poskytnúť plnenie, je po uplynutí 15-dní odo dňa skončenia poistnej udalosti (skončené dňa 14.04.2025) v súlade s § 11 ods. 7 zákona o PZP. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný podľa názoru žalobcu v omeškaní od nasledujúceho dňa. V danom prípade si žalobca (ako právny nástupca poškodeného) priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP proti poisťovni. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade mal okresný súd pri aplikácii § 11 ods. 7 Zákona o PZP a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka za to, že na strane žalovaného dôjde k omeškaniu, keď žalovaný nevyplatí uplatnené nároky, rozdiel nastáva iba v lehote, odkedy k omeškaniu dôjde. V predmetnom prípade sa nejedná o nárok, ktorý konštitutívne vytvára súd svojím rozhodnutím, súd iba deklaruje povinnosť žalovaného plniť v súlade so zákonom (s momentom plnenia vyplývajúcim zo zákona). Okresný súd preto žalobcovi z priznaného žalovaného nároku priznal aj úrok z omeškania vo výške 7,40 % (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania + 5 percentuálnych bodov), a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 28.03.2025, t.j. odo dňa, kedy žalobca žiadal, keď k omeškaniu došlo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia prešetrovania poistnej udalosti v súlade s § 11 ods. 7 ZPZP, a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 z 14. 10. 2021.

1.12. Okresný súd o trovách konania rozhodol na základe zásady úspechu v konaní podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. S ohľadom na skutočnosť, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (100 %). Okresný súd pritom v konaní nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by výnimočne náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie vytýkajúc súdu prvej inštancie vady podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmení tak, že žalobu zamietne a že žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Žalovaný v odvolaní uviedol, že konajúci súd na danú vec neaplikoval kritéria nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré vychádzajú z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít v obdobných veciach. Mal za to, že v konaní nebola žalobcom preukázaná zásadná skutočnosť, a to nutnosť a dôvodnosť zotrvania poškodeného vozidla v autoservise po faktickom a preukázanom ukončení opravy dňa 14.03.2025. Konajúci súd, priznanie nároku žalobcu odôvodnil v zásade s tým, že pokiaľ zmluvný servis poisťovne po oprave požiadá o doručenie krycieho listu, tak vozidlo poškodenému nevydá až do doručenia krycieho listu, ak je takýto postup bežnou obchodnou praxou. Celá doba nájmu je v takom prípade až do doručenia krycieho listu dôvodná. Jednoznačne takúto argumentáciu žalobcu, ktorú zároveň nekriticky prebral konajúci súd) nie je možné prijať. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za samovôľu a protiprávne konanie servisu vykonávajúceho opravu poškodeného motorového vozidla, kedy tento bez akéhokoľvek právneho základu vykoná zádržné právo už opraveného motorového vozidla, pričom toto nezákonne vykonané zádržné právo žalobca obhajuje ako bežnú a zaužívanú obchodnú prax s cieľom zaviesť konajúci súd a odviesť pozornosť od podstaty predmetného sporu.

2.2. Žalovaný mal za to, že pokiaľ dôjde k reálnej oprave poškodeného vozidla, poškodený môže už opravené motorové vozidlo v momente ukončenia opravy prevziať a začať užívať v zmysle faktického vykonania prác. Uvedenú skutočnosť potvrdzujú aj opravcovia, ktorí vydávajú faktúru za opravu, v ktorej uvádzajú aj dátum dodania služby, resp. v zmysle takto predloženej faktúry je zrejmé, že oprava poškodeného motorového vozidla bola ukončená o niekoľko dní skôr ako poškodený vrátil žalobcovi náhradné motorové vozidlo. Žalovaný mal ďalej za to, že nájom náhradného motorového

vozidla po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorá bola spôsobená klientom žalovaného. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že môže šetriť dôvodnosť výšky nároku poškodeného až od momentu kedy sa o výške nároku dozvie, čo býva spravidla doručením faktúry za opravu. Krycí list je osobitný spôsob likvidácie, v žiadosti o krycí list sa zmluvný opravca poisťovne na základe ich vzájomnej zmluvy zaviazal ešte pred ukončením opravy a vystavením faktúry, že za opravu vozidla si bude fakturovať konkrétnu čiastku a poisťovateľ sa vydaním krycieho listu ešte pred ukončením opravy zaviazal túto konkrétnu čiastku uhradiť. Zároveň zdôraznil, že nezasielal autoservisu, resp. ani žalobcovi žiaden krycí list. Žalovaný zasielal opravcovi po doručení faktúry a prešetrení poisťovej udalosti priamo oznámenie o poistnom plnení, v ktorom uviedol výšku poistného plnenia, ako aj zdôvodnenú výšku poskytnutého poistného plnenia. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP mal žalovaný zákonom uloženú lehotu na prešetrenie poisťovej udalosti, pričom je zrejmé, že opravca nie je oprávnený počas tejto doby šetrenia vykonávať zádržné právo už opraveného motorového vozidla. Napádaný rozsudok svojou podstatou sankcionuje žalovaného ako poisťovateľa, ktorý riadne šetrí poisťovnú udalosť, pričom nie je preukázaná a ani tvrdená, neopodstatnená doba šetrenia, za plnenie si zákonnej povinnosti a vykonávanie šetrenia poisťovej udalosti.

2.3. Žalovaný mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by si poškodený nemohol prevziať svoje opravené motorové vozidlo z opravy už v deň faktického ukončenia opravy, ani oprávnenosť postupu opravcu, súhlas poškodeného so zadržaním vozidla, či iný spôsob legalizácie neoprávneného a nezákonného výkonu zádržného práva opravcu. Žalovaný je tak sankcionovaný nielen za riadne plnenie si svojich zákonných povinností, ale ešte je mu dávané za vinu, resp. na ťarchu protiprávne konanie samotného opravcu, ktorého si poškodený sám vybral a uzatvoril s nim zmluvu o dielo v podobe opravy poškodeného motorového vozidla.

2.4. Žalovaný nerozporoval, že režim krycieho listu môže byť použitý aj pri likvidácii poisťovej udalosti z titulu zákona o PZP, ale vždy sa jedná o postup len v rámci osobitných zmluvných vzťahov medzi opravcom a poisťovateľom ako zmluvnými stranami. Zmluvný vzťah v danom prípade však nebol tvrdený a ani preukázaný. V predmetnom konaní však žalobca nepreukazoval a ani netvrdil, že by žalovaný a opravca GALIMEX, s. r. o., boli zmluvnými partnermi, alebo že by medzi nimi existovala osobitná zmluva upravujúca likvidáciu krycím listom.

2.5. Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil do konania, ani krycí list na ktorý sa odvolával okresný súd, alebo aspoň žiadosť o krycí list. Žalobca predložil súdu len oznámenie o poistnom plnení, ktoré sa vydáva po ukončení likvidácie poisťovej udalosti ako sprievodný list k zaslanému plneniu. Argumentácia krycím listom ako zdôvodnenie nevydania opraveného vozidla poškodenému neobstojí, nakoľko opätovne uviedol, že v predmetnom prípade k žiadnemu vydaniu krycieho listu nedošlo a nebol na to ani dôvod. V konaní absentuje akýkoľvek relevantný argument, ktorým by zdôvodňoval nezákonné zadržanie už opraveného vozidla. Bolo pri tom preukázané, že oprava poškodeného motorového vozidla bola ukončená už dňa 14.03.2025, pričom však konajúci súd túto skutočnosť odignoroval a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu. Žalovaný ďalej zastával názor, že ak absentuje dôvod na zadržanie už opraveného vozidla poškodenému a opravca ho nevydá bezodkladne, tak neoprávnené zasiahol do majetkových práv poškodeného. Od toho momentu už nebol poškodený obmedzený v užívaní svojho vozidla v dôsledku škodovej udalosti, za ktorú zodpovedal poistenec žalovaného, ale v dôsledku protiprávneho výkonu zádržného práva samotným opravcom. Žalovaný tak nebol v nároku poškodeného na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla po faktickom ukončení opravy ani pasívne vecne legitimovaný.

2.6. Žalovaný ďalej k vykonaniu dôkazu vyžiadanim zoznamu vozidiel držaných, resp. vlastnených poškodeným, ktorému súd nevyhovel, uviedol, že v konaní bolo nesporné, že poškodený mal k dispozícii viacero vozidiel, ale ich počet nebol známy, čo sa žalovaný snažil preukázať práve navrhovaným dôkazom. Poškodený ako spoločnosť s ručením obmedzeným má dlhodobu jedného zamestnanca, nevedno však, či je to zároveň konateľ, alebo iná osoba. Mal za to, že nevykonaním navrhovaného dôkazu súd zmaril objasnenie podstatných skutočností, rozhodujúcich pre dôvodnosť a oprávnenosť nároku žalobcu, čím zasiahol do práva žalovaného na zákonný a spravodlivý proces. Žalovaný mal za to, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z

ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie je teda podľa názoru žalovaného nepreskúmateľné.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súčasne podotkol, že aj naďalej zotrúva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, nakoľko mal za to, že sa nejedná o nezákonný výkon zádržného práva. Dal do pozornosti, že poškodený ako právny predchodca žalobcu a servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla boli v platnom záväzkovom vzťahu. Tento záväzkový vzťah bol založený na zmluve o oprave a úprave vecí podľa § 652 Občianskeho zákonníka. Z charakteru tohto záväzkového vzťahu je zrejmé, že oprava v širšom slova zmysle je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade minimálne dorúčením krycieho listu zhotoviteľovi. K zániku právneho vzťahu založeného zmluvou o oprave a úprave vecí dochádza spravidla prevzatím veci a zaplatením ceny. Žalobca poukázal na výhradu non adimpleti contractus, ktorá je poddruhom zádržného práva. Na základe nej strana, ktorá má plniť súčasne s druhou stranou alebo po nej, môže zadržať plnenie, až kým druhá strana neponúkla splnenie alebo nesplnila. Strana môže zadržať celé plnenie alebo len jeho časť, ak je to podľa okolností primerané. Výhrada non adimpleti contractus je tiež výrazom funkčnej synalagmy, na ktorej spočíva koncepcia vzájomného záväzku. Ten, kto je zaviazaný na základe vzájomného záväzku, nemôže požadovať plnenie bez všetkého, ale až po ponúknutí protiplnenia – inak povedané, na to aby servis vydal poškodenému opravené motorové vozidlo, je potrebné, aby poškodený, resp. v danom prípade poisťovňa minimálne vystavila krycí list za opravu vozidla. Zmysel výhrady nesplnenej zmluvy teda spočíva v zabezpečení protiplnenia a vyvinutí tlaku na dlžníka, aby tiež splnil svoj záväzok. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/105/2024. Žalobca ďalej nesúhlasil s názorom žalovaného, že pokiaľ dôjde k reálnej oprave poškodeného vozidla, poškodený už môže opravené vozidlo v momente ukončenia opravy prevziať a začať užívať. V prvom rade žalobca uviedol, že žalovaný nepreukázal, že by poškodený mohol opravené vozidlo zo servisu prevziať už v deň, kedy bola vystavená faktúra za opravu. Ako uviedol, vozidlo servis nevydá skôr, ako je zaplatené za opravu, resp. skôr ako disponuje oznámením o poistnom plnení, resp. krycím listom. Samotné vystavenie faktúry servisom ešte neznamená, že poškodený objektívne môže začať svoje vozidlo aj užívať. Žalovaný nijakým spôsobom nepoprel dátum odovzdania vozidla zo servisu poškodenému a rovnako tak neuviedol žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že poškodený bol oprávnený prevziať si svoje vozidlo zo servisu už v deň, kedy servis vystavil faktúru za opravu. Žalovaný vo svojich vyjadreniach relevantným spôsobom nepoprel dátum vrátenia opraveného vozidla späť poškodenému a teda ani dobu faktického obmedzenia poškodeného. V súvislosti s vyššie uvedeným vzniká otázka, do kedy je nájom náhradného vozidla nutný a účelný, preto žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý sa touto otázkou zaoberal v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cob/94/2023. Žalobca poukázal na bod 16. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022, z ktorého vyplýva, že z faktúry za opravu motorového vozidla nie je možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom si poškodený môže motorové vozidlo prevziať, a teda aj to, že nájom náhradného motorového vozidla mohol byť týmto dňom ukončený.

3.1. Žalobca s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 – 34 konštatoval, že pokiaľ stále prebieha oprava jeho poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak podľa Ústavného súdu SR možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/119/2024 zo dňa 12.11.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/105/2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/129/2024 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/86/2024 zo dňa 13.02.2025.

3.2. Žalobca mal za to, že obrana žalovaného, že objektívny dôvod ukončenia nájmu náhradného vozidla nie je závislý na prevzatí opraveného vozidla, ale na ukončení opravy, bez ohľadu na to, kedy vystavil oznámenie o poistnom plnení (za opravu vozidla poškodeného poistnou udalosťou), nie je vzhľadom na skutkové zistenia správny, lebo prenáša na poškodeného náklady, ktoré majú byť kryté poistným plnením. Náhrada za nájom vozidla patrí za dobu od poistnej udalosti do prešetrovania poistnej udalosti a oznámenia o výške plnenia, pretože rovnaký záver sa uplatní v prípade, kedy poisťovňa plní za nájom náhradného vozidla do času oznámenia/plnenia totálnej škody, keď oprava nie je účelná (bez ohľadu na

to, či si poškodený nechá vozidlo opraviť). Poistovňa nie je so svojím plnením poškodenému viazaná na vyčíslenie opravy zo strany autoservisu, pretože plnenie poskytuje na základe vlastného vyčíslenia. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že pre posúdenie účelnosti nájmu motorového vozidla nie je rozhodný deň ukončenia opravy, ale deň oznámenia o poistnom plnení poškodenému.

3.3. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v sporoch tohto typu je ustálenou rozhodovacou praxou i praxou samotných autoservisov a poisťovateľov, že dokumenty zasielané poisťovateľom po ukončení šetrenia poistnej udalosti, ktorými poisťovateľ určuje výšku poistného plnenia a zaväzuje sa ho uhradiť, sú bežne označované ako krycie listy, a to bez ohľadu na formálne označenie daného dokumentu u konkrétneho poisťovateľa. Rozhodujúci je obsah dokumentu, teda skutočnosť, že ide o písomné potvrdenie poisťovateľa o výške a existencii poistného plnenia, na základe ktorého môže autoservis vozidlo vydať. Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 18.03.2025 spĺňa všetky materiálne znaky krycieho listu: ide o záväzné stanovisko poisťovateľa o výške plnenia určeného na úhradu konkrétnej opravy. Žalobca mal za to, že účelové „chytanie sa za slovíčka“, ako to robí žalovaný, nemôže obstáť, keďže právne posúdenie veci je postavené na obsahu právneho úkonu, nie na internom názvosloví jednej zo strán. Zo systematiky argumentácie súdu v napadnutom rozsudku je zrejmé, že keď okresný súd hovoril o krycom liste, mal tým na mysli práve dokument, ktorým poisťovateľ oznámil výšku poistného plnenia – teda oznámenie žalovaného zo dňa 18.03.2025.

3.4. Žalobca k argumentácii žalovaného o tom, že v zmysle zákona má trojmesačnú lehotu na vykonávanie šetrenia škodovej udalosti, pričom napadnutý rozsudok svojou podstatou má sankcionovať žalovaného ako poisťovateľa za plnenie si zákonnej povinnosti, uviedol, že takáto argumentácia je zavádzajúca, pretože trojmesačná lehota je podľa zákona len maximálnou lehotou na ukončenie šetrenia, nie automatickou dobou, počas ktorej môže poisťovateľ bez ohľadu na okolnosti otáľať. Poisťovateľ je povinný konať bezodkladne a s odbornou starostlivosťou a túto povinnosť si musí plniť obzvlášť promptne v situácii, keď má preukázanú vedomosť o tom, že poškodený má v nájme náhradné motorové vozidlo a jeho potreba používania tohto vozidla trvá až do ukončenia šetrenia poistnej udalosti. Vydanie vozidla z opravy je priamo závislé od okamihu, keď poisťovateľ autoservisu doručí záväzné stanovisko o výške poistného plnenia. Je preto zrejmé, že dĺžka šetrenia zo strany poisťovateľa priamo determinuje dĺžku trvania nájmu náhradného vozidla, a teda aj rozsah škody.

3.5. Pokiaľ žalovaný opätovne uviedol, že nemalo byť preukázané, že by si poškodený nemohol prevziať svoje opravené motorové vozidlo už v deň faktického ukončenia opravy, ani oprávnenosť postupu opravcu súvisiaciu so zadržaním motorového vozidla. Tu žalobca uviedol, že pokiaľ by poškodený objektívne mal možnosť prevziať si svoje opravené vozidlo zo servisu už v deň, kedy bola ukončená oprava, takto by nepochybne učinil. Neexistuje jeden logický dôvod na to, aby poškodený dobrovoľne ponechal svoje vlastné vozidlo v servise v čase, keď by si toto mohol už prevziať, je predsa nelogické, aby poškodený radšej užíval cudzie náhradné vozidlo v čase, keď už by mohol využívať svoje vozidlo. Vzhľadom na všetky skutočnosti uvedené vyššie sa žalobca nestotožnil s tvrdením žalovaného, že by konajúci súd prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok, nakoľko rozhodnutie súdu zobrazuje zaužívanú súdnu prax vo vzťahu k nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla až do momentu doručenia krycieho listu, resp. „oznámenia o poistnom plnení“.

3.6. K námietke nevykonania dôkazu vyžiadanim si zoznamu vozidiel držaných, resp. vlastných poškodeným, žalobca uviedol, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorého si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (uznesenia najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). Žalobca mal za to, že súd nevykonanie uvedeného dôkazu vo svojom rozhodnutí náležite zdôvodnil, keď v bode 45. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že „Žalobca v konaní nerozporoval žalovaným namietané vlastníctvo aj iných vozidiel poškodeným, ktorá skutočnosť vyplýva aj zo zmluvy o prenájme náhradného vozidla.“

3.7. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie žalobca poukázal na základné princípy Civilného sporového poriadku, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis a ktoré hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje aby na každý jeden argument strany sporu bola daná podrobná odpoveď.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, voči ktorému je prípustné [§ 355 ods. 1 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli vo veci vznesené a východiskovo sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti žaloby, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu rozhodnej otázky (t. j. otázky doby účelnosti nájmu motorového vozidla zo strany poškodeného) je (vo vzťahu k rozsahu od súdu žalobou požadovaného a v prejednávanej veci relevantného prieskumu) vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov odvolací súd sa v odvolaní obmedzil na konštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z uvedeného vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietal odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keby takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné.

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že autoservis uplatnil zádržné právo neoprávnené. Odvolací súd posúdil predmetnú námietku ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.. Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej, vychádzajúc z § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitúť povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať.

9. Odvolací súd ďalej konštatuje, že vyššie vyslovené závery nachádzajú v určitej miere oporu aj v existujúcich inštitútoch súkromného práva, a to v zádržnom práve, ako je prezumované v § 151 Občianskeho zákonníka. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že hnutelná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Zádržné právo je potom inštitútom, ktorý sa veľmi často využíva napríklad pri zmluve o úschove, zmluve o dielo, ale aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady a podobne. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu, a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu, a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v sporoch tohto typu snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinenej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poisťovej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktáčného procesu s určitým obsahom.

10. Odvolací súd, tak ako aj okresný súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, ktorý konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

11. Odvolací súd tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, ktorý konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťového plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“ Ústavný súd SR v náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu

byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.

12. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla počas celého trvania nájmu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

13. Zo zisteného skutkového stavu, tak ako konštatoval súd prvej inštancie, vyplýva, že k škodovej udalosti došlo dňa 28.02.2025, pričom z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyplýva, že poškodené vozidlo bolo do autoservisu za účelom opravy prevzaté dňa 10.03.2025 (č. I. 7 rub spisu). Z potvrdenia ďalej vyplýva dátum dodania dňa 14.03.2025. V dôsledku dopravnej nehody si poškodený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla, zapožičal náhradné vozidlo u žalobcu, o čom svedčí Zmluva o prenájme vozidla č. 146/205 zo dňa 10.03.2025 (č. I. 10 spisu), v zmysle ktorej žalobca poskytol poškodenému vozidlo od 10.03.2025 do 18.03.2025 za denné nájomné 43,05 Eur s DPH. Za nájom vozidla žalobca fakturoval žalovanému sumu 315,- Eur bez DPH faktúrou č. 250151 (č. I. 11 spisu). Žalovaný po ukončení šetrenia poisťnej udalosti vyhotovil Oznámenie o poisťnom plnení zo dňa 14.04.2025 (č. I. 13 rub spisu) a uhradil žalobcovi sumu 175,- Eur (t. j. prenájom vozidla za 5 dní). Autoservis následne vystavil faktúru dňa 14.03.2025 (č. I. 8 rub spisu), ktorú štandardným postupom postúpil príslušnej poisťovni poskytujúcej poisťné krytie z povinného zmluvného poistenia škodcu, pričom táto je povinná predmetnú faktúru uhradiť. Žalovaný listom zo dňa 18.03.2025 (č. I. 9 spisu) oznámil poškodenému, že ku dňu 18.03.2025 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti a poisťné plnenie bolo v súlade s § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka poukávané na účet autoservisu (spoločnosti GALIMEX s.r.o.).

14. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pokiaľ sa opravené motorové vozidlo nenachádzalo v dispozičnej sfére poškodeného, nebolo objektívne možné, aby ho užíval. Počas celého obdobia, v ktorom bolo poškodené vozidlo umiestnené v autoservise, tak pretrvával rovnaký právny stav, spočívajúci v obmedzení poškodeného v možnosti užívať vlastné motorové vozidlo (t.j. od 10.03.2025 do 18.03.2025). Požiadavka, aby poškodený uhradil náklady na opravu vozidla z vlastných finančných prostriedkov, by predstavovala ďalšie neprimerané zaťaženie jeho postavenia, do ktorého sa dostal v dôsledku konania poistenca žalovaného. Ide pritom o stav objektívnej nemožnosti užívania vlastného motorového vozidla, pričom obdobie od poskytnutia náhradného vozidla až do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a určení výšky poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, resp. do poukázania príslušných finančných prostriedkov, je potrebné považovať za právne relevantné obdobie, počas ktorého kontinuálne pretrváva potreba využívania náhradného motorového vozidla spolu s tým spojenými účelne vynaloženými nákladmi.

15. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že pokiaľ žalovaný namietal neúčelnosť nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od vykonania opravy do vystavenia krycieho listu, bolo jeho procesnou povinnosťou tieto tvrdenia nielen uviesť, ale ich aj náležite preukázať. Samotné konštatovanie, že vozidlo bolo opravené a poškodený si ho mohol v autoservise prevziať, však na splnenie tejto dôkaznej povinnosti nepostačuje. Odvolací súd nad rámec uvádza, že skutočnosť kedy bola faktúra za opravu č. 2525550724 spoločnosťou Galimex s.r.o. vystavená, nie je pre posúdenie danej veci podstatná. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že podstatné pre posúdenie danej veci je, kedy sa motorové vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného a kedy má poškodený objektívnu možnosť užívať motorové vozidlo. Odvolací súd nevzhladol žiaden dôvod na to, aby žalobcovi, neboli priznané náklady nájmu v plnej výške za obdobie od 10.03.2025 do 18.03.2025, a preto aj podľa odvolacieho súdu žalobca má právo

na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu skutočného užívania náhradného motorového vozidla, tak ako si uplatnil, t. j. od 10.03.2025 do 18.03.2025. S poukazom na uvedené, odvolací súd tvrdenie žalované o tom, že pokiaľ dôjde k reálnej oprave poškodeného vozidla, poškodený môže už opravené vozidlo v momente opravy prevziať a užívať, v zmysle faktického vykonania práv, považuje za nedôvodné. Poškodený nemal reálnu možnosť iného postupu, než vyčkať na vystavenie krycieho listu, predstavujúceho kvalifikovaný prísľub poisťovne (žalovaného) na úhradu nákladov opravy vozidla v určenej výške.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonania zo strany žalovaného, daná. S poukazom na uvedené odvolací súd námietku žalovaného o tom, že nie je daná príčinná súvislosť, vyhodnotil ako nedôvodnú.

17. V tejto súvislosti odvolací súd k námietke žalovaného o tom, že nebol vydaný krycí list, uvádza, že v zmysle textácie § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla doručenie oznámenia o poistnom plnení. Práve Oznámenie o poistnom plnení predstavuje právne relevantný dokument, ktorým poisťovateľ v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka informuje oprávnenú osobu o výsledku likvidácie poistnej udalosti, najmä o uznaní alebo zamietnutí nároku a o výške poskytnutého plnenia, pričom tento dokument má význam z hľadiska preukazovania práv a povinností účastníkov právneho vzťahu; naproti tomu tzv. krycí list nie je právnym predpisom, upravený ani definovaný, a preto ide len o neformálne alebo interné označenie sprievodného dokumentu bez samostatných právnych účinkov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň vyplýva, že pre posúdenie veci je rozhodujúce práve Oznámenie o poistnom plnení. Skutočnosť, že súd prvej inštancie na viacerých miestach použil označenie „krycí list“, nemá z hľadiska vecného posúdenia právny význam. S poukazom na uvedené odvolací súd považuje námietku žalovaného za nedôvodnú.

18. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že poškodená si poisťovňu participujúcu na likvidácii poistnej udalosti sama nezvolila, ale vstúpila do právneho vzťahu s ňou v dôsledku škodovej udalosti, a to z titulu povinného zmluvného poistenia dojednaného škodcom.

19. Pokiaľ ide o námietku žalovaného k nevykonaniu navrhnutého dôkazu, tak odvolací súd konštatuje, že nevykonanie dokazovania vyžiadanim zoznamu vozidiel držaných, resp. vlastnených poškodeným, nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993). Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhnu strany sporu. Rozhodnutie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, je plne v kompetencii súdu (čo vyplýva zo znenia § 185 ods. 1 CSP). Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa v bode 45. odôvodnenia náležite vysporiadal s tým, prečo navrhnutý dôkaz nevykonal, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožňuje, a preto predmetnú námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

20. Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Svojou povahou je bezpredmetným odkazovanie žalovaného na závery rozhodnutí okresných, a krajských súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193 CSP). Žalovaným akcentované rozhodnutia (predovšetkým) nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. Zároveň v rozoberanej súvislosti je podstatné,

že odvolací súd dostatočne zdôvodnil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal. Nekonal preto v rozpore s princípom právnej istoty.

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný nemal v odvolacom konaní ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 26. februára 2026

JUDr. Roman Tichý
predseda senátu

JUDr. Eva Malíková
člen senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík
člen senátu